

[Aase Olesen]

partier i udvalget, som på forhånd havde meddelt, at de ville forsøge at drukne os i spørgsmål, og jeg ved ikke hvad, og at ligegyldigt hvad der i øvrigt skete, ville sige, at det her var lovsjask.

I denne forbindelse vil der også være grund til at takke det ministerium, som har måttet holde for. Jeg mindes ikke ret mange tilfælde før, hvor vi har fået så hurtige svar som i denne sag. Derfor mener jeg altså, at kritikken skyder langt over målet, og så kan vi i øvrigt alle sammen være fælles om at beklage, at tidsfristerne har været, som de har.

Vi har udtrykt vores principielle holdning til disse lovforslag ved første behandling, men må konstatere, at de fleste af de øvrige partier, der har talt indtil nu, blot fortsætter denne første behandling. På min dagsorden står der anden behandling, og derfor vil jeg gerne sige noget om de ændringsforslag og den betænkning, der foreligger.

Vi havde en række ønsker om ændringsforslag ved førstebehandlingen, og vi har meget langt hen ad vejen fået disse ønsker tilgodeset. For det første er der en meget stor og væsentlig ændring af § 73, som fru Lone Dybkjær vil omtale i forlængelse af mit indlæg. Vi ønskede også nogle mere bløde overgangsordninger i forskellige sammenhænge, og jeg undrer mig over, at ingen af de meget kritiske partier har taget sig tid til at kommentere disse overgangsordninger. Det gælder overgangsordningen for 1981 for invaliditetsydelsen, og det gælder en opblødning af grænsen for tilskud til invalidebiler.

Derudover fik vi meget hurtigt i udvalget et forslag fra ministeren om at tage indtægtsreguleringen af pleje- og bistandstillægget bort. Jeg må beklage, at ikke alene har diskussionen mellem første og anden behandling gået på det oprindelige forslag, og at heller ingen af de stærke kritikere har haft noget som helst tilovers for disse ændringsforslag – så vidt jeg har hørt end ikke nævnt dem. Det undrer mig meget, at man lader, som om det stadig er det først fremsatte forslag, der nu er til behandling.

Endelig er der spørgsmålet om familierne med de handicappede børn, som allerede har været omtalt af den socialdemokratiske ordfører, men jeg vil alligevel gerne citere ganske kort et par linjer fra betænkningen, da

den jo ikke kommer med i referatet af forhandlingerne her. Der står i betænkningen:

»Der vil derfor være større sandsynlighed for, at der kan ydes hjælp, jo større udgift det drejer sig om, men der vil naturligvis også være mulighed for at yde hjælp til mindre udgifter, hvis familiens økonomi er så anstrengt, at selv forholdsvis beskedne ekstrapaidinger vil kunne være afgørende for familiens muligheder for at beholde barnet i hjemmet.«

Jeg vil gerne sige det stærkt, at jeg mener, at en agitation, der siger, at forligspartierne ønsker at sende handicappede børn hjemmefra og på institution, er fuldstændig uden grund. Jeg synes, det er meningsløst at blive ved med at køre frem med det fra samtlige partier, der er modstandere af dette forslag. Der er store, og der er små handicap. Meningen her har kun været at fjerne tilskuddene fra de mest velhavende, og det ligger jo meget klart også i den kritik, som indirekte kom frem her, og det var i virkeligheden en ros, det, som SFs ordfører sagde, nemlig at der var tale om meget små beløb. Ja, det er der, fordi der kun fjernes tilskud til de mest velhavende, tilskud, som i øvrigt – synes jeg – er med til at nedbryde respekten for bistandsloven, fordi de ikke alene føles urimelige for dem, der skal tildele dem, men i meget høj grad også opleves som noget meningsløse af dem, der modtager dem. Det har jeg sagt før, og det vil jeg gerne gentage. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at anledningen til, at jeg sagde det, var et forslag om stramning af bistandslovens regler, fremsat af det konservative folkeparti. Men det var jo en helt anden sag, for det ligger flere uger tilbage, så det har det konservative folkeparti jo nok glemt i mellemtiden.

Endelig er der det store spørgsmål tilbage omkring uligheden af behandlingen af pensionsbidragene. Jeg må konstatere, at vi vist alle herinde er enige om – der er nogle enkelte partier, der ikke har udtalt sig – men der vil være et meget stort flertal i folketinget for, at vi skal opnå denne ligestilling. Vi er helt enige med hr. Brixtofte, når han siger, at denne ligestilling ikke er opnået i dette forslag. Spørgsmålet er: Hvordan kommer vi frem til den? Vi kan have megen sympati for de ændringsforslag, der er stillet af venstre og de konservative på dette område. Problemet er blot – og det ved hr. Brixtofte også